

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 10, 2019

Nummer 10, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:147](#) 19-02-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:148](#) 19-02-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:149](#) 19-02-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:1997:ZDo822](#) 14-10-1997

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:780](#) 05-03-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:1915](#) 28-02-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:371](#) 28-02-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:340](#) 26-02-2019

C. Steinweg-Handelsveem B.V./HDI-Gerling Verzekeringen N.V.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:1835](#) 26-02-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:211](#) 12-02-2019

Women on Waves e.a./Staat der Nederlanden

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:3410](#) 14-08-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:4330](#) 10-10-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:108](#) 17-01-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2016:1430](#) 12-04-2016

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2016:289](#) 02-02-2016

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2015:4573](#) 17-11-2015

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2015:2504](#) 07-07-2015

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2015:937](#) 17-03-2015

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:810](#) 06-03-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:871](#) 28-02-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:1865](#) 27-02-2019

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2019:689](#) 25-02-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:1762](#) 20-02-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:804](#) 08-02-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:8016](#) 15-08-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:11153](#) 15-11-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBZWO:1996:AD2599](#) 28-08-1996

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 07-02-2019

Patsaki e.a. v. Griekenland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 29-01-2019

Güzelyurtlu e.a. v. Cyprus en Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 21-02-2019

Gablischvili e.a. v. Georgië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 15-01-2019

Ilgiz Khalikov v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 15-01-2019

Öney v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 31-01-2019

Fernandes de Oliveira v. Portugal

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 15-01-2019

Kanal v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 24-01-2019

Cordella e.a. v. Italië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 05-02-2019

Utvenko en Borisov v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 24-01-2019

Knox v. Italië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 15-01-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 29-01-2019

Ebru Dinçer v. Turkije.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 05-02-2019

Algül v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Botsing tussen Volkswagen (met eiser als bestuurder) en vrachtwagen is veroorzaakt doordat de vrachtwagen van rijbaan wisselde, niet doordat de Volkswagenbestuurder de macht over het stuur verloor. Vrachtwagenchauffeur aansprakelijk voor het overlijden van de partner van eiser. Verwijzing naar schadestaatprocedure.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 06-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:810

Zaaknummer: C/19/118030 / HA ZA 17-47

Rechters: S.M. Schothorst, L.T. de Jonge en M. van den Steenhoven

Advocaten: A. Kolder en R.H.J. Wildenburg

Wetsartikelen: 22 Rv, 54 RvV, 5 WvW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

De werkgever van een overleden schilder is proportioneel aansprakelijk (wegens blootstelling aan gevaarlijke stoffen) en dient schade als bedoeld in artikel 6:107 en 6:108 BW aan de dochter van de schilder te vergoeden. Zie ook PS 2019-0375 t/m PS 2019-0382.

De vader van appellante was werkzaam als onderhoudsschilder. Begin 2000 werden bij hem kwaadaardige tumoren in de long en in de blaas, alsmede uitzaaingen ontdekt. In 2001 is de schilder overleden. In 2000 heeft de schilder zijn werkgever aansprakelijk gesteld voor de door de ziekte geleden schade. Gedurende zijn dienstverband zou hij gewerkt hebben met producten die aromatische amines bevatten, die in verband zijn gebracht met urotheelkanker. In deze procedure vorderen de dochter en weduwe van de schilder vergoeding van schade zoals bedoeld in artikel 6:107 en 6:108 BW.

In 2013 heeft de Hoge Raad de zaak terugverwezen naar het hof. Appellante heeft als bezwaar tegen eerdere deskundigenberichten aangevoerd dat bij het bepalen van de kans dat de kanker is veroorzaakt door de schilderwerkzaamheden, uitsluitend is gekeken naar groepsniveau en dat er niet, althans onvolledig, een vertaling naar het individuele causaliteitsniveau is gemaakt. Het hof gaat niet mee met de bezwaren en is het eens met de deskundige dat de kans niet preciezer bepaald kan worden. Een en ander brengt naar het oordeel van het hof mee dat het verband tussen de gezondheidsschade en de arbeidsomstandigheden te onzeker en te onbepaald is voor toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel. Het causaal verband (csqn) tussen de blootstelling en de gezondheidsschade kan al met al niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld. Het beroep van appellante op proportionele aansprakelijkheid slaagt; appellante maakt aanspraak op gedeeltelijke schadevergoeding door de werkgever.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 05-03-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:780

Zaaknummer: 200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en H. Lebbing

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Toewijzing van billijke vergoeding van € 20.000. Het hof ziet geen aanleiding om de in de billijke vergoeding begrepen compensatie voor het immateriële nadeel uit te drukken in een afzonderlijk bedrag. De billijke vergoeding moet als een totaalbedrag worden gezien, waarin alle omstandigheden zijn verdisconteerd, en waarvan de hoogte zich verder moeilijk nauwkeurig(er) laat motiveren.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 28-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:1915

Zaaknummer: 200.247.449/01

Rechters: O.E. Mulder, H. Manuel en M. Willemse

Advocaten: B.A. Smits en A.C.G. Reezigt

Wetsartikelen: 7:671b BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mensenhandel en ontuchtige handelingen met een minderjarige. Verdachte heeft een 14-jarige gedwongen tot betaalde seks voor het eigen financieel gewin. Aan de benadeelde partij wordt € 17.500 ter vergoeding van immateriële schade toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 28-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:371

Zaaknummer: 2200102718

Rechters: M.I. Veldt-Foglia, A.S.I. van Delden en G. Knobbout

Wetsartikelen: 36f Sr, 245 Sr en 273f Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Tijdens een date doet een man GHB in het drankje van slachtoffer, waarna hij haar in zijn auto verkracht en aanrandt. Van de gevorderde € 20.000 aan immateriële schadevergoeding wordt € 7.000 toegewezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:871

Zaaknummer: 05/740206-18

Rechters: L.C.P. Goossens, D.S.M. Bak en M.G.E. ter Hart

Advocaten: Z. Nahar

Wetsartikelen: 36f Sr, 243 Sr en 246 Sr

RECHTSPRAAK

Geen onrechtmatige daad in sport- en spelsituatie van minderjarige kinderen in Ikea, waarbij een minderjarige een beenbreuk heeft opgelopen. De ouders van het duwende meisje zijn niet aansprakelijk, zodat de ouders van de minderjarige met letsel geen rechtmatig belang hebben bij inzage in de persoonsgegevens van de ouders. Zie ook PS 2019-0346 en PS 2019-0347.

Eisers (ouders van de minderjarige met letsel) verwijten Ikea dat er, toen zij hun 3-jarige dochter achterlieten in de speelomgeving van Ikea, Småland, onvoldoende toezicht werd gehouden omdat er slechts één medewerker aanwezig was. Tijdens het inschrijven van een vierde kind had deze medewerker geen toezicht op de andere drie spelende kinderen. Er is daardoor een onbewaakt moment ontstaan waarin de minderjarige door een ander meisje is geduwd en in de ballenbak is gevallen. Als gevolg van die val heeft de minderjarige haar been gebroken. De ouders houden Ikea op grond van artikel 6:162 BW aansprakelijk voor de (verplaatste) schade die zij en de minderjarige geleden hebben.

In een tussenuitspraak heeft de rechtbank geoordeeld dat Ikea haar zorgplicht niet heeft geschonden. Niet is gebleken dat een geschreven of ongeschreven norm bestond waaruit blijkt dat er minimaal twee toezichthouders vereist zijn bij een groepje van drie kinderen in de leeftijd van 3 tot en met 5 jaar. Ook de ballenbak is niet gebrekkig. De ouders vorderen tevens dat Ikea hen de gegevens van de ouders van het duwende meisje verstrekt, zodat zij hen aansprakelijk kunnen stellen voor het letsel. De rechtbank bekijkt de videobeelden van het incident om te beoordelen of de ouders een rechtmatig belang hebben bij hun vordering tot inzage. Uit de videobeelden maakt de rechtbank op dat het duwende meisje een jongetje in de ballenbak heeft geduwd. Het jongetje is op het been van de minderjarige, die al in de ballenbak zat, terechtgekomen. De rechtbank oordeelt dat sprake is van een sport- en spelsituatie. Onderdeel van het spel bij/in de ballenbak is – onder andere – dat je erin kunt springen. De duw van het meisje wordt geacht onderdeel uit te maken van het spel bij/in de ballenbak. De omstandigheid dat de minderjarige door de duw van het andere meisje en vervolgens de val van het jongetje op de minderjarige letsel heeft opgelopen, is dan ook een

ongelukkige samenloop van omstandigheden. Van onrechtmatig handelen van het duwende meisje jegens de minderjarige is geen sprake geweest. De ouders van het duwende meisje zijn niet aansprakelijk. De ouders van de minderjarige hebben derhalve geen rechtmatig belang bij inzage. De vorderingen worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 27-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:1865

Zaaknummer: C/03/237974 / HA ZA 17-368

Rechters: I.M. Etman

Advocaten: M.J.E. Spauwen en H. Lebbing

Wetsartikelen: 6:162 BW en 843a lid 1 Rv

RECHTSPRAAK

Schadevergoeding wegens inbraak. Vordering van € 6.128,50 aan materiële en € 350 aan immateriële schadevergoeding. Het hof laat appellant toe om tegenbewijs te leveren. Het hof houdt iedere beslissing aan.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 26-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:1835

Zaaknummer: 200.231.411

Rechters: mr. drs. F.J.P. Lock, H.C. Frankena en J.H. Steverink

Advocaten: E. Koekoek en M. van Hunnik

RECHTSPRAAK

C. Steinweg-Handelsveem B.V./HDI-Gerling Verzekeringen N.V.

Arbeidsrecht. Het hof stelt in een tussenarrest prejudiciële vragen aan de Hoge Raad over de omvang van het verhaalsrecht ex artikel 6:107a BW.

Feiten

Het hof stelt in een tussenarrest prejudiciële vragen aan de Hoge Raad over de omvang van het verhaalsrecht ex artikel 6:107a BW.

Oordeel

De door het hof in het tussenarrest voorgestelde prejudiciële vragen luiden als volgt: (1) Valt de pensioenpremie die door een werkgever verplicht doorbetaald/afgedragen is tijdens ziekte of arbeidsongeschiktheid van een werknemer onder het loonbegrip van artikel 6:107a BW?; (2) Indien uit het antwoord op de eerste vraag voortvloeit dat er een verhaalsrecht is voor de in deze zaak aan de orde zijnde pensioenpremie, bestaat er dan reden om een verschil te maken tussen het werknemersgedeelte en het werkgeversgedeelte van de betaalde/afgedragen pensioenpremie?

In reactie op de voorgestelde prejudiciële vragen heeft HDI-Gerling Verzekeringen N.V. (hierna: HDI) een aanvullende vraag geformuleerd die als volgt luidt: 'Valt de pensioenpremie die door een werkgever wordt betaald onder het loonbegrip van titel 10 van Boek 7 BW en van artikel 7:629 BW in het bijzonder?'

Ten aanzien van de vraag die HDI wenst te stellen, overweegt het hof dat in de voorgestelde vragen bewust verwezen wordt naar het loonbegrip van artikel 6:107a BW nu het dit loonbegrip is dat primair uitgelegd dient te worden bij de bepaling van de omvang van het regresrecht van de werkgever. Daarbij komt dat artikel 6:107a BW niet alleen naar de aanspraken op loon uit hoofde van artikel 7:629 BW lid 1 verwijst maar ook naar aanspraken uit hoofde van de individuele of een collectieve arbeidsovereenkomst. Daarmee draagt

beantwoording van de door HDI voorgestelde vraag niet bij aan de beantwoording van de vraag die partijen verdeeld houdt. Het hof ziet daarom geen aanleiding om de vraagstelling zoals opgenomen aan te passen. Het hof verzoekt de Hoge Raad dan ook de genoemde vragen te beantwoorden en houdt in afwachting daarvan iedere verdere beslissing aan.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 26-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:340

Zaaknummer: 200.197.908/01

Rechters: D. Wachter, J.M.T. van der Hoeven-Oud en P. Kuipers

Advocaten: J. Thiele en N.C. Haase

Wetsartikelen: 6:107a BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling met zwaar lichamelijk letsel tot gevolg door met een mes de benadeelde een diepe steekwond te bezorgen. De rechtbank schat de omvang van de immateriële schade op € 5.000.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2019:689

Zaaknummer: 08-770233-18 (P)

Rechters: R.M. van Vuure, M. van Bruggen en D.E. Schaap

Advocaten: F.D.W. Siccama

Wetsartikelen: 302 Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Gablishvili e.a. v. Georgië

Gablishvili e.a. v. Georgië. Schending van artikel 3 EVRM.

Verzoekers stellen dat zij in de gevangenis zijn mishandeld door politieagenten en dat geen effectief onderzoek is verricht naar de gestelde mishandelingen. Dit vond plaats tijdens een arrestatie, nadat zij hadden gepoogd uit de gevangenis te vluchten. Zij stellen dat zij zijn geslagen met houten stokken en metalen buizen. Na de arrestatie zijn zij in een strafcel geplaatst, waar de mishandelingen doorgingen. Zij stellen dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM voor wat betreft de mishandeling van Gablishvili en Mtchedlidze en dat ten aanzien van alle vier de verzoekers sprake is van een schending van artikel 3 EVRM voor wat betreft het onderzoek. Het EHRM veroordeelt Georgië tot betaling van € 6.000 aan smartengeld aan Gablishvili en Mtchedlidze en € 3.000 aan smartengeld aan Kasyanovi en Gachechiladze.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 21-02-2019

Zaaknummer: 7088/11

RECHTSPRAAK

Afwikkeling letselschade. Gedaagde is als passagier achterop een bromfiets betrokken geweest bij een aanrijding met een auto en heeft hier letsel aan overgehouden. Gedaagde en UVM Verzekeringsmaatschappij twisten over de vraag in hoeverre de conditie van gedaagde is veroorzaakt door het ongeval. Partijen worden in staat gesteld zich uit te laten over een uit te brengen deskundigenbericht.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 20-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:1762

Zaaknummer: C/03/252707 / HA ZA 18-373

Rechters: J.R. Sijmonsma

Advocaten: D.D. Markvoort en A.F.G. Pennino

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal over motivering hof betreffende toewijzing van de vordering van de benadeelde partij. De benadeelde partij heeft zich in hoger beroep niet gevoegd. Het hof heeft miskend dat de voeging in hoger beroep slechts van rechtswege voortduurde ten aanzien van het gevorderde bedrag. Het hof heeft de vordering voorts ten onrechte toegewezen tot een hoger bedrag dan door de rechtbank was bepaald. Zie ook PS 2019-0370 en PS 2019-0371.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-02-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:149

Zaaknummer: 17/03088

Rechters: F.W. Bleichrodt

Advocaten: D. Greven

Wetsartikelen: 36f Sr en 421 Sv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal over motivering hof betreffende toewijzing van de vordering van de benadeelde partij. De benadeelde partij heeft zich in hoger beroep niet gevoegd. Het hof heeft miskend dat de voeging in hoger beroep slechts van rechtswege voortduurde ten aanzien van het gevorderde bedrag. Het hof heeft de vordering voorts ten onrechte toegewezen tot een hoger bedrag dan door de rechtbank was bepaald. Zie ook PS 2019-0369 en PS 2019-0370.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-02-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:148

Zaaknummer: 17/03090

Rechters: F.W. Bleichrodt

Advocaten: D. Greven

Wetsartikelen: 36f Sr en 421 Sv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal over motivering hof betreffende toewijzing van de vordering van de benadeelde partij. De benadeelde partij heeft zich in hoger beroep niet gevoegd. Het hof heeft miskend dat de voeging in hoger beroep slechts van rechtswege voortduurde ten aanzien van het gevorderde bedrag. Het hof heeft de vordering voorts ten onrechte toegewezen tot een hoger bedrag dan door de rechtbank was bepaald. Zie ook PS 2019-0369 en PS 2019-0371.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-02-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:147

Zaaknummer: 17/03089

Rechters: F.W. Bleichrodt

Advocaten: D. Greven

Wetsartikelen: 36f Sr en 421 Sv

RECHTSPRAAK

Women on Waves e.a./Staat der Nederlanden

De stichtingen Women on Waves en Proefprocessenfonds Clara Wichmann, de vereniging EVAA en acht afzonderlijke artsen vorderen dat de Staat aan huisartsen, apothekers en groothandels een bericht stuurt dat het voorschrijven, ter hand stellen en leveren van de abortuspil niet strafbaar is. Subsidiair vorderen zij verklaring voor recht dat Staat onrechtmatig handelt. Het hof kan niet vaststellen dat de uitspraken van de Staat onrechtmatig zijn omdat de reikwijdte van artikel 296 Sr niet duidelijk is.

Feiten

Women on Waves e.a. vorderen *primair* de Staat te veroordelen tot:

- het binnen een maand na dit arrest informeren van de huisartsen door middel van een voor alle huisartsen kenbare schriftelijke uiting, dat het voorschrijven van een combinatiepreparaat ten behoeve van medicamenteuze overtijdbehandeling van vrouwen tot 45 dagen amenorroe, waaronder in ieder geval Sunmedabon, in algemene zin niet als strafbaar kan worden aangemerkt, omdat tot die tijd geen sprake geacht moet worden te zijn van een zwangerschap, en
- het binnen een maand na dit arrest informeren van apothekers en groothandels door middel van een voor alle apothekers en groothandels kenbare uiting, dat het ter hand stellen respectievelijk leveren van een combinatiepreparaat ten behoeve van medicamenteuze overtijdbehandeling van vrouwen tot 45 dagen amenorroe, waaronder in ieder geval Sunmedabon, in algemene zin niet als medeplegen aan een strafbaar feit beschouwd kan worden.

En *subsidiair*:

- te verklaren voor recht dat de Staat onrechtmatig handelt jegens vrouwen en huisartsen door met zijn uitspraken de indruk te wekken dat het ter hand stellen respectievelijk leveren van

een combinatiepreparaat ten behoeve van medicamenteuze overtijdbehandeling van vrouwen tot 45 dagen amenorroe, waaronder in ieder geval Sunmedabon, strafbaar zou zijn.

Women on Waves e.a. hebben daartoe aangevoerd dat de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) met hun *uitlatingen* ten onrechte openlijk het onjuiste standpunt innemen dat huisartsen (als plegers) en apothekers (als medeplegers) strafbaar zijn op grond van artikel 296 Sr wanneer zij geneesmiddelen voor de overtijdbehandeling voorschrijven of ter hand stellen. Dit onrechtmatig handelen (uitlaten) van de minister en de IGZ leidt tot rechtsonzekerheid en rechtsongelijkheid tussen artsen in ziekenhuizen of vergunninghoudende klinieken en artsen buiten een dergelijk ziekenhuis of kliniek. Bovendien is het standpunt in strijd met de keuzevrijheid en de rechten van vrouwen zoals neergelegd in diverse verdragen.

Women on Waves e.a. doelen op drie *uitlatingen* van de Staat:

- (i) 31 maart 2015, door de minister van VWS, gedaan tijdens het vragenuur met de Tweede Kamer;
- (ii) 17 april 2015, door de IGZ, in een e-mail aan de producent van Sunmedabon;
- (iii) 22 april 2015, door de minister van VWS, in antwoord op een schriftelijke vraag uit de Tweede Kamer.

Het hof somt de tussen partijen niet in geschil zijnde feiten op, gerangschikt naar appellanten, zwangerschap morning-afterpil en overtijdbehandeling, regelingen met betrekking tot afbreking zwangerschap en financiering daarvan, overige niet in geschil zijnde feiten. In totaal betreft het dertig feiten, waarvan twee nieuwe ten opzichte van de rechtbankfase. Ook neemt het hof puntsgewijs de twaalf overwegingen op grond waarvan de rechtbank de vorderingen van Women on Waves e.a. afwees over in het arrest. Women on Waves e.a. richten zich met zeven grieven tegen het oordeel van de rechtbank.

Oordeel

- procesbelangen

Grief 1 richt zich tegen het oordeel dat de EVAA niet-ontvankelijk is in haar vorderingen. De grief faalt. Ongeacht wat het standpunt van de Staat is ten aanzien van de Waz en artikel 296 Sr zijn verloskundigen niet bevoegd geneesmiddelen voor overtijdbehandeling voor te schrijven. De EVAA heeft daarom geen belang bij toewijzing van de vorderingen.

Grief 2 richt zich tegen het oordeel dat de abortusarts niet getroffen wordt door de uitkomst

van deze procedure. Ook deze grief faalt. Vaststaat dat deze appellante haar praktijk mag uitoefenen ongeacht wat het standpunt van de Staat is ten aanzien van medicamenteuze overtijdbehandelingen buiten vergunninghoudende klinieken.

- *belang primaire vordering*

De grieven 3 tot en met 6 betreffen volgens het hof de kern van de zaak. Met deze grieven richten Women on Waves e.a. zich tegen het oordeel van de rechtbank dat het beleidsstandpunt van de minister en de IGZ ten aanzien van artikel 296 Sr, inhoudend – kort gezegd – dat de medicamenteuze overtijdbehandeling onder het verbod van artikel 296 Sr valt, niet in strijd is met de bedoeling van de wetgever, met (de wetsgeschiedenis van) de Waz, met de jurisprudentie, met het ongeschreven recht of met enige direct werkende verdragsrechtelijke bepaling. Ook deze grieven falen.

Women on Waves e.a. hebben bij het *primair* gevorderde geen rechtens te respecteren belang. Tussen partijen is niet in geschil dat een uitspraak in deze civiele zaak de eigen taak en verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie (OM) en de strafrechter ten aanzien van de vraag of het verbod van artikel 296 Sr wordt overtreden, onverlet laat. De grieven betreffen dan ook terecht niet het oordeel van de rechtbank dat het aan het OM is om al dan niet over te gaan tot vervolging van een huisarts of apotheker wegens overtreding van artikel 296 Sr of medeplegen daarvan, en dat het bij vervolging aan de strafrechter is om te beoordelen of de desbetreffende huisarts of apotheker strafrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De civiele rechter heeft geen taak met betrekking tot het vervolgingsbeleid van het OM of een strafrechtelijke beoordeling in een individueel geval. Duidelijkheid ten aanzien van strafbaarheid zal het hof in deze zaak dus niet kunnen geven. Het hof overweegt dat ook de minister en/of de IGZ niet door het doen van informatieve mededelingen vast kan/kunnen leggen of een handeling in Nederland wel of niet strafrechtelijk vervolgd en veroordeeld mag worden. Zij zijn daartoe niet bevoegd. Het is aan de wetgever om de strafbaarheid van handelingen te bepalen. Informeren door ‘de Staat’, het ministerie van VWS of de IGZ kan een mogelijke (dreiging van een) strafvervolging op grond van artikel 296 Sr wegens het voorschrijven of ter hand stellen van geneesmiddelen voor medicamenteuze overtijdbehandeling buiten een vergunninghoudende kliniek of ziekenhuis, niet beletten. De *primaire* vordering aangaande het bevel tot informatieverstrekking (door schriftelijke mededelingen, in algemene zin, als in die vordering omschreven), stuit reeds hierop af. Toewijzing van deze vordering zou geen rechtsgevolg hebben (althans niet het kennelijk beoogde rechtsgevolg aangaande de toelaatbaarheid). Dergelijke informatie zou slechts ten onrechte de indruk kunnen wekken dat de minister of de IGZ bepaalt dat het OM niet tot een strafrechtelijke vervolging kan overgaan als buiten een Waz-vergunninghoudend ziekenhuis of kliniek een overtijdbehandeling plaatsvindt. Hier komt bij dat recentelijk een wetsvoorstel

is ingediend waarmee de wetgevende macht van de Staat de in het geding zijnde onduidelijkheid over de al dan niet strafbaarheid van medicamenteuze overtijdbehandelingen door huisartsen weg zal kunnen nemen (red.: Voorstel van wet van de leden Ellemée en Ploumen tot wijziging van de Wet afbreking zwangerschap alsmede enkele andere wetten in verband met de legale medicamenteuze afbreking van de zwangerschap via de huisarts, TK 34891, ingediend op 22 februari 2018).

- *beoordeling subsidiaire vordering*

Ter beoordeling van de *subsidiaire* vordering stelt het hof voorop dat de Staat op grond van artikel 71 van de Grondwet niet voor de rechter ter verantwoording kan worden geroepen voor wat de minister in het parlement heeft gezegd. Dit betekent dat de gevraagde verklaring voor recht in elk geval niet kan worden gegeven ten aanzien van de uitlatingen van de minister op 31 maart 2015 en op 22 april 2015.

Resteert de e-mail van 17 april 2015 van de IGZ. Daartoe overweegt het hof dat niet kan worden geoordeeld dat deze e-mail onjuist en daardoor onrechtmatig is. De IGZ heeft in die e-mail bericht dat er discussie is over de ‘abortuspil’ in relatie tot de overtijdbehandelingen en dat deze volgens de minister (nu) alleen in een vergunninghoudende instelling mogen worden uitgevoerd. In dezelfde e-mail heeft de IGZ tevens aangegeven dat het aan het OM is om overtredingen van de Wvz te onderzoeken en aan te nemen en voorts dat de handhaving ervan op het terrein van het strafrecht ligt. De kernvraag volgens het hof is of een medicamenteuze overtijdbehandeling door een huisarts, dus buiten een ziekenhuis of kliniek met vergunning, strafbaar is op grond van artikel 296 Sr. Deze behandeling is niet expliciet in de wet geregeld. Bovendien is het volgens het hof niet voldoende duidelijk wat de bedoeling van de wetgever is geweest op dit punt. Op welk moment er na de kans op bevruchting een – medisch – vermoeden van zwangerschap in de zin van het strafrecht ontstaat, is nergens in de wet bepaald. Het begrip ‘zwangerschap’ is niet wettelijk gedefinieerd. Het hof overweegt in conclusie dat de reikwijdte van artikel 296 Sr niet duidelijk is en kan daarom niet vaststellen dat de uitlatingen van de IGZ onrechtmatig zijn. En voor zover Women on Waves e.a. hebben betoogd dat de overtijdbehandeling niet onder artikel 296 Sr gebracht kan worden omdat dat in strijd zou zijn met internationale verdragen, faalt ook dat betoog. Artikel 296 Sr verbiedt geen zwangerschapsvoorkoming of afbreking door een arts in een vergunninghoudend ziekenhuis of kliniek. Op dergelijke locaties zijn in Nederland voor vrouwen overtijdbehandelingen beschikbaar. Er zijn geen (althans geen rechtstreeks werkende) internationale bepalingen die ertoe strekken dat medicamenteuze overtijdbehandelingen (kosteloos) aan vrouwen ter beschikking moeten kunnen staan (ook) buiten daartoe vergunninghoudende klinieken of ziekenhuizen.

Grief 7 richt zich tegen het dictum en tegen de proceskostenveroordeling, bouwt voort op de overige grieven en mist zelfstandige betekenis.

Omdat de grieven geen doel treffen, bekrachtigt het hof het vonnis van de rechtbank.

mr. dr. R.P. Wijne

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 12-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:211

Zaaknummer: 200.230.983/01

Advocaten: mr. A.C. de Die en K. Teuben

Wetsartikelen: 296 Sr, 1 Waz, 3 Waz, 34 Gnw, 37 Gnw, 61 Gnw, 71 Gw en 120 Gw

RECHTSPRAAK

Gedaagden zijn betrokken geweest bij verkeersongeval. Eiseres trad op als letselschaderegelaar, gedaagden zijn overgestapt naar andere gemachtigde. Verzekeraar Achmea is daarom niet bereid geweest declaraties van eiseres betreffende buitengerechtelijke kosten te betalen. De rechtbank wijst de vordering om het bedrag te verhalen op gedaagden af; de declaraties doorstaan de dubbele redelijkheidstoets niet.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 08-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:804

Zaaknummer: 7154567 CV EXPL 18-35211

Rechters: C.H. Kemp-Randewijk

Advocaten: M. Yavuziğitoğlu en S.J. Jagernath

Wetsartikelen: 6:96 lid 2 sub b BW

RECHTSPRAAK

Patsaki e.a. v. Griekenland

Patsaki e.a. v. Griekenland. Schending van artikel 2 EVRM: onvoldoende effectief onderzoek verricht naar de omstandigheden rondom het overlijden van een gevangene. Aan echtgenote en dochter dient € 15.000 smartengeld betaald te worden, aan moeder en broers € 13.000.

De zaak heeft betrekking op het overlijden van een drugsverslaafde gevangene in de gevangenis. Verzoekers, enkele familieleden van de overledene, stellen dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, vanwege de duur van het onderzoek en omdat onvoldoende effectief onderzoek is verricht naar de omstandigheden rondom het overlijden van hun familielid. Enkele getuigen zijn bijvoorbeeld niet opgeroepen om te getuigen, terwijl hun verklaringen voor de zaak van groot belang waren. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Griekenland tot betaling van € 15.000 aan smartengeld aan de echtgenote en dochter van de overledene en € 13.000 aan smartengeld aan zijn moeder en twee broers. Verder veroordeelt het EHRM Griekenland tot betaling van € 2.000 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 07-02-2019

Zaaknummer: 20444/14

RECHTSPRAAK

Utvenko en Borisov v. Rusland

Utvenko en Borisov v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM: onvoldoende effectief onderzoek verricht naar mishandeling door celgenoten. Veroordeling tot betaling van € 22.200 respectievelijk € 15.000 smartengeld.

Verzoekers, Utvenko en Borisov, stellen dat zij tijdens hun gevangenisstraf zijn mishandeld door celgenoten, omdat deze celgenoten het bevel van de politie opvolgden. Na de mishandeling hebben zij in een verklaring bekend dat zij betrokken zijn geweest bij een moord. Zij stellen dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat zij zijn mishandeld en omdat geen effectief onderzoek is verricht naar de gestelde mishandeling. Het EHRM oordeelt dat geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van de mishandelingen, vanwege een gebrek aan bewijs, maar dat wel sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van het onderzoek. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van € 22.200 aan smartengeld en € 1.350 aan proceskosten aan Utvenko en € 15.000 aan smartengeld en € 1.050 aan proceskosten aan Borisov.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 05-02-2019

Zaaknummer: 45767/09, 40452/10

RECHTSPRAAK

Algül v. Turkije

Algül v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM: onvoldoende effectief onderzoek verricht naar omstandigheden rondom overlijden van familielid van verzoekers tijdens militaire dienst. Schending, maar geen schadevergoedingsvordering.

De zaak heeft betrekking op het overlijden van een familielid van verzoekers tijdens de militaire dienst. Erol Algül is op 28 september 2005 gevonden onder het puin van een ingestorte wachtpost. Hij is overleden aan zijn verwondingen. Er zijn meerdere onderzoeken gestart en het laatste onderzoek is in augustus 2015 beëindigd. Verzoekers hebben een civiele procedure aanhangig gemaakt en schadevergoeding gevorderd. Die procedure loopt nog. Verzoekers stellen dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, omdat onvoldoende effectief onderzoek is verricht naar de omstandigheden rondom het overlijden van Erol Algül. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van het onderzoek. Verzoekers hebben geen schadevergoeding gevorderd.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 05-02-2019

Zaaknummer: 59864/12

RECHTSPRAAK

Fernandes de Oliveira v. Portugal

Fernandes de Oliveira v. Portugal. Psychiatrisch patiënt heeft zelfmoord gepleegd. Schending van artikel 2 EVRM: duur van nationale procedure waarin zijn moeder schadevergoeding heeft gevorderd. Geen schending materiële zijde van artikel 2 EVRM.

De zaak heeft betrekking op een psychiatrisch patiënt die zelfmoord heeft gepleegd. Het betreft de zoon van verzoekster. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van de procedurele zijde van artikel 2 EVRM, vanwege de duur van de nationale procedure waarin verzoekster schadevergoeding heeft gevorderd. Er is geen sprake van een schending van de materiële zijde van artikel 2 EVRM. De maatregelen die zijn getroffen ten aanzien van de zorg voor de zoon van verzoekster voldoen aan de geldende regelgeving.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 31-01-2019

Zaaknummer: 78103/14

RECHTSPRAAK

Güzelyurtlu e.a. v. Cyprus en Turkije

Güzelyurtlu e.a. v. Cyprus en Turkije. Schending van artikel 2 EVRM: geen effectief onderzoek naar de moord op familieleden van verzoekers door gebrekkige samenwerking tussen Cyprus en Turkije. Beide landen dienen € 8.500 aan smartengeld te betalen.

De zaak heeft betrekking op de moord op Elmas, Zerrin en Eylül Güzelyurtlu. Het onderzoek naar de moord is uitgevoerd door de Turkse en Cypriotische autoriteiten. Verzoekers stellen dat de autoriteiten niet goed hebben samengewerkt en dat geen effectief onderzoek is ingesteld naar het overlijden van hun familieleden. Het EHRM overweegt dat het onderzoek door beide autoriteiten moest worden verricht en dat een goede samenwerking van belang was, zodat een effectief onderzoek kon worden ingesteld. Beide autoriteiten waren niet bereid een compromis te sluiten, terwijl er meerdere opties waren aangereikt, bijvoorbeeld door de Verenigde Naties. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt zowel Cyprus als Turkije tot betaling van € 8.500 aan smartengeld.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 29-01-2019

Zaaknummer: 36925/07

RECHTSPRAAK

Ebru Dinçer v. Turkije.

Ebru Dincer v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM: geen effectief onderzoek verricht naar oorzaak van brand. Veroordeling tot betaling van € 20.000 aan smartengeld.

Verzoekster heeft ernstige brandwonden opgelopen op meerdere delen van haar lichaam, waaronder haar gezicht, als gevolg van een vuur dat is uitgebroken in het vrouwenverblijf tijdens een operatie van de veiligheidsdiensten in een gevangenis in Istanbul. Het EHRM oordeelt dat is nagelaten een effectief onderzoek te verrichten naar de oorzaak van de brand. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Turkije tot betaling van € 20.000 aan smartengeld.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 29-01-2019

Zaaknummer: 43347/09

RECHTSPRAAK

Knox v. Italië

Knox v. Italië. Schending van artikel 3 EVRM: geen onderzoek verricht naar gestelde mishandeling tijdens verhoor. Het EHRM veroordeelt Italië tot betaling van € 10.400 aan smartengeld.

Verzoekster stelt dat zij tijdens een verhoor over een moord is mishandeld. Zij stelt dat zij tweemaal op haar hoofd is geslagen en dat zij onder druk is gezet om een bepaalde verklaring af te leggen. Het EHRM oordeelt dat ten onrechte geen onderzoek is verricht naar de gestelde mishandeling. Er is derhalve sprake van een schending van de procedurele zijde van artikel 3 EVRM. Omdat niet bewezen is dat verzoekster is mishandeld, is er naar het oordeel van het EHRM geen sprake van een schending van de materiële zijde van artikel 3 EVRM. Het EHRM veroordeelt Italië tot betaling van € 10.400 aan smartengeld en € 8.000 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 24-01-2019

Zaaknummer: 76577/13

RECHTSPRAAK

Cordella e.a. v. Italië

Cordella e.a. v. Italië. Schending van artikel 8 EVRM: uitstoot van giftige stoffen door staalwerkplaats heeft negatief effect op gezondheid omwonenden. Geen maatregelen getroffen om gezondheid te beschermen. Vaststellen schending voldoende; geen smartengeld. Veroordeling tot betaling van € 5.000 aan proceskosten per verzoeker.

Verzoekers stellen dat de uitstoot van giftige stoffen van de staalwerkplaats in Taranto een nadelig effect heeft gehad op hun gezondheid. Zij stellen dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM, omdat er sprake is van langdurige milieuvervuiling die invloed heeft op de gezondheid van de omwonenden en er geen maatregelen getroffen zijn om de gezondheid van deze omwonenden, waaronder verzoekers, te beschermen. Het EHRM oordeelt dat het vaststellen van de schending voldoende is en kent om die reden geen smartengeld toe. Wel veroordeelt het EHRM Italië tot betaling van € 5.000 aan proceskosten per verzoeker.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 24-01-2019

Zaaknummer: 54414/13 en 54264/15

RECHTSPRAAK

Gjini v. Serbia. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling in gevangenis door celgenoten en uitblijven van een effectief onderzoek naar die mishandeling.

Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat hij in de gevangenis is mishandeld, verkracht en vernederd door andere gevangenen. Het EHRM oordeelt dat verzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij door zijn celgenoten is mishandeld en dat het gevangenispersoneel niet heeft ingegrepen, terwijl het voor hen duidelijk had moeten zijn dat hij mishandeld werd. Verder is nagelaten onderzoek te verrichten naar de gestelde mishandeling. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Servië tot betaling van € 25.000 aan smartengeld en € 2.000 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 15-01-2019

Zaaknummer: 1128/16

RECHTSPRAAK

Öney v. Turkije

Oney v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM: medische fout. De dochter van verzoekers is overleden als gevolg van een overdosis aan verdovingsmiddel dat voor een operatie was toegediend. Veroordeling tot betaling van € 20.000 aan smartengeld aan verzoekers gezamenlijk.

De zaak heeft betrekking op het overlijden van de dochter van verzoekers na een operatie waarbij haar amandelen verwijderd werden. Na de operatie kreeg zij pijnklachten en een hartstilstand, waarna zij werd gereanimeerd. Uiteindelijk hebben de artsen verzoekers verteld dat sprake was van een overdosis aan verdovingsmiddel dat voor de operatie was toegediend en dat dit had geleid tot de hartstilstand. De dochter van verzoekers is op 24 september 2002 overleden. Het EHRM beoordeelt het verzoek op grond van artikel 2 EVRM. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van het onderzoek en veroordeelt Turkije tot betaling van € 20.000 aan smartengeld aan verzoekers gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 15-01-2019

Zaaknummer: 49092/12

RECHTSPRAAK

Ilgiz Khalikov v. Rusland

Ilgiz Khalikov v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM: gevangene geraakt door verdwaalde kogel die werd afgeschoten door politieagent om te voorkomen dat gevangenen zouden ontsnappen. Veroordeling tot betaling van € 20.000 aan smartengeld.

De zaak heeft betrekking op een gevangene die heeft gesteld dat hij ernstig gewond is geraakt door een verdwaalde kogel, toen agenten schoten om te voorkomen dat gevangenen zouden ontsnappen terwijl zij naar een andere verblijfplaats werden begeleid. Het EHRM oordeelt dat de staat aansprakelijk is voor het letsel dat verzoeker heeft bekomen, omdat de agenten de regelgeving ten aanzien van de veiligheid van gevangenen niet hebben nageleefd. Verder is er geen effectief onderzoek verricht naar het incident. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Rusland tot betaling van € 20.000 aan smartengeld.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 15-01-2019

Zaaknummer: 48724/15

RECHTSPRAAK

Kanal v. Turkije

Kanal v. Turkije. Schending van artikel 8 EVRM: medische fout tijdens operatie waarbij prostaat werd verwijderd.

Kanal stelt dat sprake is van een medische fout tijdens een operatie waarbij zijn prostaat verwijderd werd. Na de operatie kon hij enkel via zijn anus urineren. Kanal stelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM, omdat sprake is van een medische fout tijdens een operatie en deze fout nadelige gevolgen heeft gehad voor zijn lichamelijke integriteit. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM en veroordeelt Turkije tot betaling van € 7.500 aan smartengeld en € 2.500 aan proceskosten voor de erfgenamen van Kanal gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 15-01-2019

Zaaknummer: 55303/12

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak inzake kwestie of Ikea dan wel de ouders van het duwende meisje aansprakelijk zijn voor het letsel dat een minderjarige in Smaland heeft opgelopen nadat zij was geduwd. De rechtbank acht het nodig om een video-opname van de betreffende dag te bekijken om vast te stellen of sprake was van onrechtmatig handelen van het duwende meisje. Ikea dient de video te deponeren bij de rechtbank. Niet is gebleken dat Ikea haar zorgplicht heeft geschonden. Zie ook PS 2019-0346 en PS 2019-0348.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 15-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:8016

Zaaknummer: C/03/237974 / HA ZA 17-368

Rechters: I.M. Etman

Advocaten: M.J.E. Spauwen en H. Lebbing

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Schilder overleden aan blaaskanker. Het hof gelast een comparitie waarin de bevindingen van de deskundige ten aanzien van de zorgplicht aan de orde gesteld zullen worden. Zie ook PS 2019-0374 t/m PS 2019-0381.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 14-08-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:3410

Zaaknummer: 200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en H. Lebbing

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak inzake kwestie of Ikea aansprakelijk is voor het letsel dat een minderjarige in Smaland heeft opgelopen nadat zij was geduwd door een andere minderjarige. De rechtbank gelast een comparitie. Zie ook PS 2019-0347 en PS 2019-0348.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 15-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:11153

Zaaknummer: C/03/237974 / HA ZA 17-368

Rechters: I.M. Etman

Advocaten: M.J.E. Spauwen en H. Lebbing

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Schilder overleden aan blaaskanker. Bepaling aanvullend voorschot deskundige. Het hof bepaalt dat de deskundige zijn onderzoek voort zal zetten. Zie ook PS 2019-0374 t/m PS 2019-0380 en PS 2019-0382.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:4330

Zaaknummer: 200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en D. Knottenbelt

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Schilder overleden aan blaaskanker. Het hof stelt vast dat partijen het niet eens zijn over hoe het hof het deskundigenbericht (dat de kans dat de kanker door het werk als schilder bij werkgever is veroorzaakt tussen de 14,7% en 32,3% bedraagt) dient uit te leggen en ook kanttekeningen plaatsen bij het onderzoek. Er wordt een comparatie gelast waarbij aan de deskundige mondelinge toelichting gevraagd zal worden. Zie ook PS 2019-0374 t/m PS 2019-0379 en PS 2019-0381 t/m PS 2019-0382.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 17-01-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:108

Zaaknummer: 200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en D. Knottenbelt

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Schilder overleden aan blaaskanker. Het hof stelt partijen in de gelegenheid om memories te nemen na het deskundigenbericht. Daarbij kunnen zij zich ook nader uitlaten over de afbakening ten behoeve van het te verrichten onderzoek ten aanzien van de zorgplicht. Zie ook PS 2019-0374 t/m PS 2019-0378 en PS 2019-0380 t/m PS 2019-0382.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2016:1430

Zaaknummer: 200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en D. Knottenbelt

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Schilder overleden aan blaaskanker. Het hof beveelt dat er een deskundigenonderzoek wordt verricht naar de grootte van de kans dat de gezondheidsklachten van de overleden vader van appellante kunnen zijn veroorzaakt door de blootstelling aan gevaarlijke stoffen alsmede naar de door partijen geformuleerde vragen. Een klinisch arbeidsgeneeskundige wordt aangesteld. Zie ook PS 2019-0374 t/m PS 2019-0377 en PS 2019-0379 t/m PS 2019-0382.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 02-02-2016

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2016:289

Zaaknummer: 200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en D. Knottenbelt

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Schilder overleden aan blaaskanker. De beoogde deskundige is vijf jaar met pensioen. Partijen worden in de gelegenheid gesteld zich uit te laten over een andere deskundige. Zie ook PS 2019-0374 t/m PS 2019-0376 en PS 2019-0378 t/m PS 2019-0382.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 17-11-2015

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2015:4573

Zaaknummer: HD 200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en D. Knottenbelt

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Schilder overleden aan blaaskanker. Het hof stelt vast dat (partij)deskundigen uiteenlopende oordelen geven over de grootte van de kans dat de gezondheidsklachten van de overleden vader van appellante kunnen zijn veroorzaakt door de blootstelling aan gevaarlijke stoffen. De grootte van die kans moet nader onderzocht worden. Zie ook PS 2019-0374, PS 2019-0375 en PS 2019-0377 t/m PS 2019-0382.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 07-07-2015

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2015:2504

Zaaknummer: HD 200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en D. Knottenbelt

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Schilder overleden aan blaaskanker. Het hof gelast een comparitie van partijen. Zie ook PS 2019-0374 en PS 2019-0376 t/m PS 2019-0382.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 17-03-2015

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2015:937

Zaaknummer: HD200.150.287_01

Rechters: M. van Ham, J.P. de Haan en I. Giesen

Advocaten: L.E.M. Charlier en D. Knottenbelt

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:99 BW, 6:107 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Ingevolge artikel 413 lid 2 Sv dient aan de benadeelde partij schriftelijk te worden medegedeeld op welke dag de zaak ter terechtzitting in hoger beroep zal worden behandeld. De strekking van dit wettelijk voorschrift is dat de benadeelde partij in de gelegenheid wordt gesteld de behandeling van haar vordering in hoger beroep bij te wonen, teneinde aldaar haar belangen te kunnen behartigen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-10-1997

ECLI: ECLI:NL:HR:1997:ZDo822

Zaaknummer: 106.103

Rechters: Hermans, Bleichrodt en Corstens

Wetsartikelen: 413 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Bij vaststelling van de immateriële schadevergoeding voor letsel aan de rechterhand kent de rechtbank gewicht toe aan de omstandigheid dat appellante als moslimvrouw door de verminking van haar rechterhand meer dan gemiddeld is getroffen, nu vaststaat dat die hand – naar in het sociaal milieu van appellante geldende religieuze maatstaven – een preponderante positie inneemt ten opzichte van de onrein geachte linkerhand.

Bij een ongeval heeft appellante de middel- en ringvinger van haar rechterhand (gedeeltelijk) verloren. Het toe te wijzen bedrag ter zake van immaterieel nadeel wordt door de rechtbank – *ex aequo et bono* – vastgesteld op f 30.000. Daarbij neemt zij in aanmerking de aard en grondslag van de aansprakelijkheid van geïntimeerde, het feit dat appellante zelf geen rechtens relevante schuld treft, en voorts de gevolgen die het ongeval voor appellante met zich heeft gebracht, te weten het letsel, de daaropvolgende volledige arbeidsongeschiktheid gedurende bijna zes jaar, het operatief ingrijpen in 1982, alsmede de noodzaak tot jarenlange en frequente poliklinische controle. Bovendien betreft de rechtbank in haar afweging dat appellante ten tijde van het ongeval 37 jaar oud en rechtshandig was, en kent zij tevens gewicht toe aan de omstandigheid dat appellante als moslimvrouw door de verminking van haar rechterhand meer dan gemiddeld is getroffen, nu vaststaat dat die hand – naar in het sociaal milieu van appellante geldende religieuze maatstaven – een preponderante positie inneemt ten opzichte van de onrein geachte linkerhand.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 28-08-1996

ECLI: ECLI:NL:RBZWO:1996:AD2599

Zaaknummer: HAZA 89-808

Rechters: M.H.S. Lebens-De Mug, J.W.F. Houthoff en W. Foppen

Advocaten: H. de Hek, J.A. van Wijmen en R.A. van Huussen

Wetsartikelen: 6:106 BW